

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 227.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ipſi acceptam ferenti, huic contrà , ſi ſibi laudem aſcribat, minimè mirandum eſt, ſi quominus victoriam adipiſcatur, impedimentum afferat.

Eidem. 226.

Breuter dicere volo , quod perſpicuis verbis eloqui nolo. Si malus eſſet, qui ab inſidiantibus contumelia afficitur (ſcis de quo loquar) eos, à quibus nunc maledictis inceſſitur, ſummoſ laudum ſuarum præcones nunc haberet.

Eidem. 227.

Quiſquis probitatis particeps eſt , huic virtutem honore affici gratiſſimum erit. Quemadmodum enim ſi Legislator quiſpiam maximas flagitiis pœnas conſtituat, haudquaquam ipſe ad perpetrandum flagitium paratus eſſe exiſtimandus eſt: eodem modo cùm quis eximia & ſingularia virtutis præmia audiens, voluptate afficitur, ad omne virtutis genus propenſus ac paratus eſſe exiſtimatur: atque bonis quidem omnibus refertus, nullo autem malo infectus. Nec verò mirum atque abſurdū eſt, quòd probi viri virtutem admirentur, atque amore complectantur.

Arpocræ Scholaſticò. 228.

Huius
auctoris
liber ad-
verſus
Gentiles.

Quòd diuiniatio ars apud Gentiles nugarum plena erat, atque incallum omniū ore celebrabatur, in libro aduerſus Gentiles à me demonſtratum eſt. Quoniam autem Homerum vt ſapientiſſimum teſtem produciſ, eundem viciffim aduerſum te producã. (Graue enim atque auctoritatis plenum illud etiam teſtimoniū eſt, quod ab hoſtibus ſumitur.) Nam cùm Helenū, qui vaticinandi artem profitebatur, inducit, Alexandrum fratrem monentem, vt pugna euolet, profectūſque in vrbem Mineræ vnà cum muliereulis vora faciat, ac poſtea eas quidem precantes, ipſam autem eorum preces aſpernantem, ac deinde vatem eum hortantem vt Græcorum præ-

ὄπι πρὸς αὐτὸ τὴν νίκην, πρῶτον ἔδειν χρῆσιον, εἰ ἐμποδῶν εἴη πρὸς τὴν νίκην.

Τῷ αὐτῷ. σκζ.

Συντόμως φράσαι βύλομαι, ὁ φράσαι σαφῶς ἐβύλομαι. εἰ κακὸς ἦν ὁ παρὰ τῆς ὑπερβουλήτων παροινῶδης ὁ ἴαθα δ' ὄν λέγω, τοὺς νῦν λέγοντας κακῶς, ἔχει ἂν ἀκροῦς ἐπωμῆτας.

Τῷ αὐτῷ. σκζ.

Πᾶς ὅταν μέπει χαλοκαγαθίας, ἀσπιδοῦ τῆς ἀρετῆς τιμωρίας, ὡς παρὰ γὰρ εἶπεν νομοθέτης μεγίστας κολάσεις τῆς ὑπερνομιῶν τούτοι, οὐκ ἂν αὐτὸς γε ὑπερσευάζεσθαι ὑπερνομῆν νομοθεῖν. ἕτας ὅταν τις ὑπερφουῖς τὰς τῆς ἀρετῆς ἀμοιβὰς ἀκῶαν ἠοδήν πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἔτοιμος εἶναι δόξει. καὶ ἀγαθῶν μὲν πάντων ἐμπλεῶς, κακοῦ δὲ οὐδεὶός. καὶ θαυμάζεσθαι γὰρ καὶ φιλεῖσθαι τὴν ἀρετὴν παρὰ τῷ πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀπεικός.

Αρποκρᾶ χολοατικῷ.

Ὅτι ἡ μαντικὴ ὕβλος ἦν παρ' Ἕλλησι, καὶ μάτην ἐθρυλλεῖτο. δέδεικται μὲν μοι ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας λόγῳ. ἐπεὶ δ' Ὀμηρον ὡς σφώτατον μάρτυρα πρὸς ἄλλη, τὸν αὐτὸν ἀντιπρὸς βύλομαι, σέμνη γὰρ καὶ ἡ παρὰ τῆς ἐθρῶν μαρτυρία. ὅταν γὰρ ποιῆ τὸν Ελεον μάντιν ὄντα, Αλεξάνδρω τ' ἀδελφῷ ὑπερκελευόμενον, τῆς μὲν μάχης ἀποσπῆναι, εὐξασθαι δὲ τὴν Ἀθηναίαν μετὰ τῆς γυναικῶν ἐν ἄσσει γινόμενον. εἶτα τὰς μὲν εὐχόμενας, τὴν δὲ ἀνανεύσαν αὐτῆς δὲ τὸν μὲν μάντιν ὑπερκελευόμενον εἰς μάχην πρὸς ἀλεῖσθαι τὸν ἄριστον τῆς Ἑλλήνων. τὸν δὲ πειθόμενον καὶ πρὸς ἀλεῖσθαι μὲνον, ἡ πειθόμενον δὲ